

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Extra Posten.

Torsdagen den 3 Augusti 1820.

Bref om Signora Catalani.

(Utur: *Allgemeine Musikalische Zeitung*.)

Bremen, den 10 Juli 1819. — — Signora Catalani var här från den 19 Juni till d. 5 Juli. Hon gaf tre concerter, hvori alla gärna förtjustes af denna Siren. Den första concerten, annonserad som *Concert spirituel*, gafs den 23 Juni i Domkyrkan och innehöll följande: Overture af *A. Romberg* i kyrkostil; derefter bravour-arian: *Frenar vorrei le lagrime*, i Es dur, af *Pacitta*, sjungen af Signora Catalani; härpå en Chor utur Haydns *Skapelse*, exequerad af härvarande Sång-Academie. Sedan följde det sköna: *Gratias agimus tibi*, af *Guglielmi*, en andelig aria med obligat Klarinett; sjungen af Signora Catalani. Klarinettstämman utfordes af Hr Klingenberg. Han behandlade tonen starkare och med mera fullhet än vanligt, för att svara mot den stora sångstämman, som uppfyllde Dömens vida rymd så fullkomligt, att alla förvånades och öfverraskades. Vi instamma gerna i det allmänna omdömet, att denna rena genomträngande metallton, om än utan betydlig höjd, denna strupens smidighet, denna kraftiga fullhet, detta fria välde öfver röstens, äfven i dess måtta, väl torde kunna kallas det enda i sitt slag. — Efter *Gratias agimus* exequerades af vår Sång-Academie åter en Chor utur *Skapelsen*.

— I andra afdelningen följde, efter en Overture af *Bernhard Romberg*, Signora Catalanis bravour-aria: *La tromba del campo* etc., utur operan *Romeo och Julia*, här och der accompagnerad med en harmoni af blåsinstrumenter och en obligat flöjt. Charakteren af denna musik var heroisk och militärisk, men all uppmärksamhet riktades på den underfulla sångstämman. Sedan följde en Chor utur *Händels* Messias, sjungen af Sång-Academien, och på denna Variationerna af *Rode*, hvori Signora Catalani visade sig i sin fullkomligaste glans, emedan här voro förenade executionens största svårigheter med de behagligaste melodier. Härpå det stora Halleluja utur *Messias*, utfördt af samma Chor, hvarefter *God save the King* sjöngs af Signora Catalani, hvars tredje och sista strof hon på åhörarnes önskan å nyo upprepade, och hvarje Ritornell sjöngs efter af Sång-Academiens Chor.

Måndagen den 28 Juni gafs, i Skådespelshuset, den andra Concerten. Dess stycken voro följande: Overture af *A. Romberg*; bravour-arian: *Frenar vorrei* o. s. v.; Violin-solo af *Uber*; sedan den förträffliga Polonaisen: *La placida campagna*, af *Portogallo* (sjungen i E dur, i stället för F dur, i anscende till röstens bristande höjd), hvilken tillvann Signora Catalani ett stormande bifall. — I andra afdelningen: Overture till *Winters Opera: Maria af Mont Alban*; sedan en ganska svår

aria i Des dur af Lafont, med obligat Violin, sjungen af Signora Catalani. Sedan Variationerna af Rode (i stället för de på affichen lofvade variationerna af Par på *la Biondina*.) och till slut *God save the King*, allt sjunget af Signora Catalani.

Den tredje och sista, äfvenledes en andelig Concert, upptordes Lördagen den 3 Juli i St. Ansgarii-kyrkan. Signora Catalani afstod denna gngen större delen af inkomsten till förmån för härvarande fromma stiftelser (1500 Rdr. säger man). Till första Concerten såldes, som man påstår, nära 1000 entré-biljetter, till den andra öfver 3000, emedan äfven en plats till lägre pris nu föranstaltades. — Till inledning hade man denna afton valt en allvitsam Ouverture af Spohr, hvarpå följde den första arian (jemte Recitativ) utur Händels Messias, som sjöngs af Signora Catalani med Engelsk text och med ganska mycken känsla, hvilket gjorde så mycket större sensation, som hon mera sällan bemödar sig att utmärka det känslofulla och hjertliga. Härpå exequerades åter det namnkunniga Halleluja utur Händels Messias af Sång-Academiens Chor, hvarefter en Aria seria af Pucitta följde. Andra afdelningen börjades med Ouverturen och första Choren utur 68te Psalmen, af Naumann, såsom en introduction. Sedan sjöng Signora Catalani den namnkunniga och så ofta componderade arian: *Ombra adorata*, af Zingarellis composition, och man märkte tydligt, att åhörarne med möda afhöllo sig från handklappningar på det heliga rummet. Till denna aria slöt sig en Chor utur Kuntzens Oratorium: *Skapelsens Halleluja*. Slutet var: Guglielmis: *Gratias agimus tibi*, med obligat Klarinett, i stället för den annonserade Aria seria af Simon Mayr. (Man har gjort den anmärkingen, att Signora Catalani ganska sällan noga rättar sig efter affichen).

Berlin. Den 15:de September hade Berlins musikalskare tillfälle att höra Fru

Catalani i en concert, som hon gaf i förening med Kongl. Theatern. — Då en konstnär, vid sitt första uppträde, till den grad hänför åhörarne, att deras entusiasm blir feberhetta, hvilket vid denna sängerskas förra vistande här var handelsen, då är den väntan man gör sig vid ett nytt besök så stor, att den omöjligen kan uppfyllas. Detta har också Fru Catalani fått erfara, och om man nu är mindre känslig för hennes talanger, om några till och med påstå, att hon förra gången blef öfverhofvan prisad, så torde detta grunda sig på följande omständigheter. Icke länge sedan har man här i flera concerter hört Fru Ferron, hvilken, hvad konstfärdighet, särdeles i den chromatiska skalan, hvad löpningar m. m. angår, är Fru Catalani vida öfverlägsen. Förstnämde Sängerskas skala har dessutom en utmärkt vidd och är fullkomligt ren, Fru Catalanis deremot hogst oren och obehaglig; derigenom glömmes man nästan, att Fru Ferrons röst i afseende på fullhet och uttryck vida öfverträffas af ifrågavarande sängerska. — Slika jemförelser äro ingalunda tjenliga att öka Fru Catalanis triumf, då hennes röst dessutom börjar förlora sig, och hon ej äger nog studium att genom konst öfverskyla de brister sig insmyga. I det hela har hon numera blott tio toner i sin makt, från låga D till höga F; hvad som är deröfver och derunder frambringas hon med mycken ansträngning och genom ett slags falssett. I upphänning af nya maner har hon ej gjort framsteg; tvertom, hon har blifvit fattigare i omvexlingar; ty hon har fem till sex gånger nyttjat samma slags löpningar i sina begge första arier. Deremot är hennes drill med half röst berömvärd, det enda hon ännu fullkomligt bibehållit; hon bör blott icke utföra den i chromatisk tonföljd; ty då marker man lätt, att intet verkligt studium ligger till grund. Första arian af *Portogallo: Ecco mi giunò al fine*; lyckades henne minst; något bättre den andra af samma mästare: *Ebben nel sacro Tempio*. Hyad som mest

intog den större publiken, var sista stycket, nemligen *Rodes* bekanta Violin-variationer. Visserligen sjöng hon dem icke, som det förr hette, not för not, utan en quart lägre, ett slags parodi på denna sköna komposition; men sådant märktes blott af några få, och hon lyckades, mången falsk intonering oaktadt, att så uppvärma några åhörare, att de, efter förra vanan, fordrade *Gode save the King*. Sångerskan lät ej truga sig att producera sitt favoritstycke, men publiken ville ej nu lika entusiastiskt som förr stämma in. Först vid tredje versen hördes flera röster, som alla lyckligen öfverskrekos, och så slöts denna aftons dyrköpta så kallade konstnjutning.

Bland de förbehåll Fru *Catalani* gjort General-Intendents-embetet, må nämnas: först, att Concertmästaren *Möser*, mot allt bruk, skulle difigera sångpartierna, hvilket också skedde. Emedlertid lär hon ej hafva varit alldeles nöjd med sin självvalda dirigent, ty hon stampade takten några gånger helt förtrytsamt, och en gång lät hon höra ett temligen högt: *più presto*, *più presto*! Det andra förbehållet var, att hon skulle införas af en af herrar Regiseurer. Denna kommission tillföll den allmänt aktade Hr *Beschort*. Med sin vanliga artighet framförde han sångerskan och överlemnade henne noterna, men som af henne ej med behörig höflighet emottogs. I sin inbillning tycktes hon glömma, att hon hade en konstnär och ej en tjänande person framför sig.

Den 20de dennes gaf Fru *Catalani* sin andra Concert. Under tiden berättades, att sångerskan förra gången mått ganska illa, och derföre tills i dag uppskjutit den redan för den 18:de tillkannagifne Concerten. Allt ilade nu åter till henne; men äfven denna gång fann vännaren sig i sin väntan bedragen. Första arian af *Fioravanti: Chi d'amor squarcio la benda* utfördes så medelmåttigt som den dåliga kompositionen förtjente. En cavatina af *Guglielmi: Mio ben per te quest' anima* lyckades henne bättre, och gjorde med

hennes många smådriller och småsirater ett temligt intryck på de talrika åhörarne. Tredje arian ur *Figaro: Dove sono i bei momenti*, misslyckades, utförandet bildade en ren motsats af den herrliga kompositionen. Det vackra stället a, as, g bortskämdes helt och hållet; första gången utblef gis alldeles, och andra gången aflopp försöket att släpa tre halfva toner ganska illa, ehuru arian togs i b. Att den trumpet-artade grannlåten vid slutet åter anbragtes, förstås af sig sjelf. De så kallade *Rodeska Variationerna* voro nu åter det bästa; men Sångerskan tog både dessa och de föregående arierna denna afton en fjerdedels ton för lågt.

Efter dessa begge concerter kan man spara sig mödan, att höra de påföljande. — För Fru *Catalanis* pecuniära intresse vore det önskligt, att hon ännu länge måtte bibehålla sitt stora rykte, och alltid finna en så konstälskande och konstförständig publik, som den i dag. Man kan med skäl till afsked åt denna sångerska ropa det gamla ordspråket: Smid jernet, medan det är varmt!

Berlin. September. (Från en annan Korrespondent.) Den allmänt lärde *Angelica Catalani* har här njutit nya triumfer. I de af henne denna månad gifna tre Concerter, har man röjt samma fullhet i de djupare och mellan-tonerna, samma öfverträffliga kätthet i intonationen, särdeles i diatoniska skalan, samma imposanta forte och milda piano, samma nuancering i passager, samma grändlösa portamento, förträffliga arpeggio och herrliga drill, som för tre år sedan. Hvad rösten förlorat i höjd, har den vunnit i djuphet, och endast en, särdeles i början, bemärkt heshet, äfvensom en ofta förekommande för låg intonering, lemnade något örligt at önska.

Dito. Oktober. (Från densamme.) Den 1:sta dennes gaf Fru *Catalani*, till förmån för de fattiga härskäles, en Concert spiriuel i Garnisonskyrkan. Hon sjöng arian ur *Händels Messias: Comfort my people,*

Sacchimis aria: *Più non hò la dolce speranza*, *Guglielmis* aria: *Gratias agimus tibi*, och på begäran: *God save Frederic the King*. Dessutom blefvo chöörerne ur *Händels* Messias: *Würdig ist das Lamm* och *Halleluja*, samt ur hans *Samson*: *Erschallt Trompeten hehr und laut*, och: *Laut schalle unsrer Stimmen voller Chor*, förträffligt utförda. Behållna inkomsten utgjorde 3128 R:dr 6 gr., hyraf $\frac{1}{2}$ tillföll Kongl. Kapellets Enkekassa, och resten allmänna och enskilda Fattiginrättningar. På många begäran föranstaltade General-Intendents-embetet den 10:de ännu en Concert, i hvilken Fru *Catalani* sjöng scenen och arian ur *Portogallos* Opera *Semiramis*: *Son Regina*, arian af *Lafont* med obligat violin, spelt af Concertmästaren *Möser*, den af *Markis Sampieri*, en Musikdilettant från Bologna, under hans härvaro, för Fru *Catalani*, dock ej berömvärdt, komponerade aria, samt *God save Frederic the King*. Den 16:de lemnade hon Berlin och fortsatte, i sällskap med Concertmästaren *Möser*, sin konstresa till Bräslau, Posen och Warschau. Kort förut hade hon, föranledd af det nyligen åter upprepade ryktet, att hon vore född i Magdeburg och egentligen hette *Dörtchen-Schäfer*, i härvarande tidningar förklarar, att hon var född i Sinigaglia i Italien, derifrån i sitt 7:de år kommit till det i Gubbio uti Kyrkostaten belägna klostret Santa Lucia, der förblifvit till sitt 14:de år, och sedan börjat sin Musikaliska bana. "Jag erkänner," fortsfar hon, "att det för mig är påkostande att förklara, att jag ej till födseln är Tyska; men ehuru jag ej är född i Tyskland, vill jag likväl, för den välvilja, hvarmed jag i detta land blifvit öfverhopad, alltid bevara detsamma i ett hjertligt och tacksamt minne."

Warschau. Januari 1820. Äfven vi hafva ändtligen haft den lyckan att höra

den verldsbekanta Sångerskan Signora *Catalani*. Hon gaf fyra concerter i härvarande stora Rådhus-sal, som rymmer öfver 500 personer, de tre första för egen räkning och den fjerde till förmån för fattiginstitutet. Biljetten kostade hvarje gång 30 polska gyllen eller 5 rdr. Likväl var salen alltid full, och sista gången fullpackad. Hon sjöng arier och variationer m. m., hvilka alla redan i denna Tidning blifvit så ofta omnämnda och bedömda, att jag anser öfverflödigt att åter uppräknas dem; mest tycktes hon intaga sina beundrare genom Variationerna på Rodeskå theman, dem hon sjöng i de två första concerterna, och i den andra på begäran omsjöng. Kännare vore deremot mera nöjde med hennes *Son regina*. Ännu aldrig har väl någon konstnär njutit i Warschau af den höga adeln så många förekommande hedersbevisningar, som Fru *Catalani*. Det var redan en utmärkt heder att få Rådhus-salen, den hon nu liksom invigde till Concertsal, då den annars nyttjas endast vid högtidligheter gifna af staden. Warschaus dagpapper äro uppfyllda af hennes beröm; likväl hviskade man hvarandra i örat, att de ej kunde ha orätt, som påstodo, att ordet var dödt hos henne, och att det för den verkligt goda sången vore en förlust, om detta satt att sjunga skulle finna efterföljare. Många hade väntat, att hon skulle låta höra sig i Theatersalongen till något lindrigare pris; men denna väntan blef ej uppfylld, och hon lemnade Warschau den 4:de dennes, för att begifva sig till Lemberg. För den stränga kölden nödgades hon hit återvända. Nu gaf hon väl i Tidningarne tillkänna, att hon i samma sal och till samma pris ville gifva ännu en Concert, men efter några dagar återkallades detta, då afsättningen på biljetter till 5 R:dr ej ville lyckas; hvarefter hon afreste.

N:o 63 utgi ves nästa Måndag.

Stockholm, tryckt hos JOHAN IMNELIUS, 1820.